

Νά, μιὰ τολμηρή κρίση κι όμως στο βάθος της περισσότερο κι από ἀληθινή.

— Ἡ Τουρκία, καὶ συντριμμένη ἀπὸ τὸν πόλεμο, τί ἄλλο ἔκανε παρὰ νὰ μᾶς πολεμάει; Ξεπάτωσε τὸν Ἑλληνισμό τῆς Μικρασίας, ζήτησε νὰ μᾶς πάρει πίσω τὰ νησιά, ἀκόμα καὶ πόλεμο λαχταροῦσε νὰ κάνει μαζί μας. Καὶ εἴπαμε, ὕστερ' ἀπὸ καταστρεφτικὸ γι' αὐτὴν πόλεμο. Φαντάσου τώρα ἂ νικίσει ἡ Τουρκία...

Καὶ ἔακλούθησε :

— Μιὰ μέρα, σίγουρα, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα δυὸ χρόνια, θὰ πολεμήσουμε. Ὁ μᾶς ἀναγκάσει ἡ Τουρκία νὰ πολεμήσουμε. Καὶ τότε, ἄφισε τᾶλλα, μὰ ποῦ θὰ βροῦμε χρήματα; Ποιὸς θὰ μᾶς τὰ δώσει; Σήμερα καὶ χρήματα θὰ βρῖσκαμε καὶ σύμμαχους δυνατοὺς!... Ὁ Βενιζέλος ἤξερε τί ἔκανε κ' ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφίσουε νὰ φέρει σὲ τέλος τὸ μεγάλο του τὸ ἔργο, Τί ἄλλο κάνουμε σήμερα παρὰ νὰ βοηθάμε τὴν Τουρκία;

— Ἐδῶ ὑπάρχουν πολλοί, τοῦ εἶπα, ποῦ νομίζουν, ποῦ τὸ πιστεύουν πῶς θὰ νικήσῃ στὸ τέλος ἡ Γερμανία...

— Ἀπὸ ἀντιβενιζελισμό ἴσως καμώνονται πῶς τὸ πιστεύουε!... μοῦ εἶπε. Ἄν ὁ Βενιζέλος πρότεινε νὰ πάμε μὲ τὴ Γερμανία, θὰ ὑποστηρίζανε ἴσως πῶς θὰ νικοῦσε ἡ Ἀντάντ.

Γιὰ τὸ Βασιλιά μοῦ μίλησε μὲ μεγάλο σεβασμό. Γιὰ τὴ Βασίλισσα ἀκόμα περισσότερο.

— Εἶδαμε καὶ πάθαμε νάποχτήσουμε ἐθνικὴ δυναστεία καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐνοχλοῦμε. Ἄς ἀφίσουε τὸ Βασιλιά μας στὴ δουλειά του, ἔξω ἀπὸ τίς πολιτικὲς μας διαφορὲς.

Μιὰ ὄρα μ' αὐτόνε τὸ διαλεχτὸ Ἑλληνα εἶναι μιὰ ὄρα ἀπόλαψης, μὰ καὶ μιὰ ὄρα διδασκαλίας. Ὁ συνομιλητῆς του φέυγει πάντα σοφώτερος.

ΛΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μὲ τὴν Παναγιὰ τὴν Κατηγορίτσα ὁ κ. Παντελῆς Χόρν ἀπέδειξε πῶς κατέχει τὴ θεατρικὴ τέχνη. Ξέρει δηλ. νὰ βάζει ἕνα δράμα καλὰ πάνου στὴ σκηνή, νὰ σαροῦνε σκηνές ποῦ νὰ κρατοῦνε τὸ θεατὴ καρφωμένο στὴ θέση του, ἄλλες ποῦ νὰν τοῦ γεννᾶνε φρίκη κι ἀγωνία, ἄλλες ποῦ νὰν τοῦ ἀποστάνε τὸ θαυμασμὸ καὶ τὰ χειροκροτήματα. Μ' ἄλλα λόγια, ὁ κ. Χόρν εἶναι, ἂν ὄχι κι ὁ μοναδικὸς μας, τεχνίτης τῆς σκηνῆς καὶ τὸ χάρισμα τοῦτο κανεὶς δὲ θὰ μπορέσει σοβαρὰ νὰ τοῦ τάρνηθει. Εἶναι κτήμα του ἀναραίετο.

Αὐτὸ όμως καὶ μόνο Γιατί κανένα ἄλλο χάρισμά του δὲν εἶδαμε καὶ δὲν τοῦ ἀναγνωρίζουε. Ὅποιος ζητήσει ἀπὸ τὸ ἔργο του καὶ τίποτ' ἄλλο πέρα ἀπὸ τὴ σκηνικὴ ἐπιτυχία, τοῦ κάκου θὰ τὸ ζητήσει. Ψυχὴ τὸ ἔργο του δὲν ἔχει. Χαράχτηρα οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν. Ἡθικὴ βίαση, ποῦ νὰ στη-

ρίζεται πάνου της τὸ ἔργο, καμιά. Κεῖνο ποῦ εἶπε ὁ κ. Φώτος Πολίτης στὴ «Ν. Ἑλλάδα» τῆς περασμένης Κυριακῆς, σὲ μιὰ κριτικῆ του ἐπιφυλλίδα, πῶς ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ κ. Χόρν «λείπει τὸ βάθος καὶ ἡ Τέχνη» εἶναι ἀλήθεια μεγάλη. «Ἀτεχνο κι ἀνάβαθο ἔργο κ' ἡ Παναγιὰ ἡ Κατηγορίτσα». Ὁ κ. Χόρν ἔρχεται στὰ 1915—γιατί σ' αὐτὸ τὸ ἔτος, θαρῶ, ζοῦμε—νὰ μᾶς διδάξει πῶς ἡ πρόληψη εἶναι καλὰ βαλμένη καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν κουνήσουε ἀπὸ τὴ ζωὴ, καὶ μᾶς τὸ διδάσκει μὲ τέχνη περισσή. Εὖγε του! Κατόρθωμα σκηνικὸ καὶ τοῦτο. Ἐνας ἄλλος συγγραφέας, κατώτερης ἀξίας ἀπὸ τὸν κ. Χόρν, μὰ μὲ περισσότερη συγγραφικὴ συνείδηση ἀπὸ τὴ δική του, ἂν τοῦρχότανε νὰ χτίσει ἕνα παλάτι κ' ἕνα δράμα πάνου στὰ θεμέλια ἢ στὰ χαλάσματα μιανῆς ἐκκλησίας, θὰν τῶχτιζε ἴσια ἴσια γιὰ νὰ χτυπήσει τὴν πρόληψη καὶ νὰ μᾶς πει πῶς γιὰ τὴν πράξη τούτη δὲν ἀξίζει νὰ τιμηθῆι καὶ νὰ ξεπαστρευτεῖ μιὰ δολάκερη γεννιά, μὰ τὸ πολὺ πολὺ νὰ κατοδιωχτεῖ ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα ὁ ἰδρυτῆς τοῦ παλατιοῦ γιατί τῶχτισε πάνου σὲ οἰκόπεδο ποῦ δὲν τοῦ ἀνῆκε ἀφοῦ εἶταν βακούφιζο.

Μὰ ἔτσι δὲ γίνεται δράμα καὶ ἔτσι χειροκροτήματα δὲ «δρέπονται». Αὐτὸ λέω καὶ γώ. Καὶ συμφωνῶ πέρα πέρα μὲ κάτιο φίλο μου ποῦ ὑποστήριξε πῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄρχεες καὶ θῆλεις, μέσα στὴν «Κατηγορίτσα» κινούνται καὶ ἐνεργοῦν καὶ δείχνονται ὅχι ὅπως τὸ θέλει ἡ ζωὴ καὶ ἡ τέχνη, μὰ ὅπως τὸ θέλει ὁ κ. Χόρν. Καὶ φυσικὰ, γιὰ νὰν τὸ θέλει ἔτσι ὁ κ. Χόρν παρουσιάζεται ὁ δικηγόρος Μοντερόζος μ' ἕναν ἐντεταμένο ἀσελγῆ ὄργανο—συγγνώμη γιὰ τὴ μακαρονίστικη φράση, μὰ ἔτσι, μὲ τὴν καθαρεύουσα, κανεὶς μπορεῖ νὰ σκεπάζει μερικὲς χοντροκομμένες κι ἀδιάντροπες φράσεις—μ' ἕνα τέτιο λοιπὸν ὄργανο ποῦ κραταίει ὅσο βρῖσκαται πάνου στὴ σκηνή. Καὶ γιὰ νὰν τὸ θέλει ἔτσι ὁ κ. Χόρν, δὲν τοῦ παραδίνεται ἡ Μαρία γιὰ νὰ σώσει τὸ κεφάλι τοῦ ἀδερφοῦ της, ποῦ τὸν λατρεύει ἴσια ἴσια, κι ὁ Λάμπρος ἀκόμα—γιὰ νὰν τὸ θέλει ἔτσι καὶ τοῦτο ὁ κ. Χόρν—συντρίβεται καὶ μαραζιώνει ὄχι ἀπὸ τὴ συναίσθηση πῶς ἐγκληματίσε, μὰ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ συναξαριοῦ, ποῦ τοῦ τὰ θυμίζει ἡ θρησμολητικὴ ἀδερφή του. Καὶ γιὰ νὰν τὸ θέλει ἔτσι ὁ κ. Χόρν γίνονται ὅλα ὅσα γίνονται κι ὅπως γίνονται.

Ἀπὸ ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς τραγωδίας—ἀφοῦ καὶ τραγῳδία κλασικὴ τὴν εἶπανε οἱ δημοσιογράφοι τὴν «Κατηγορίτσα»—μόνο ὁ Ἐρνέστος εἶναι ἀληθινὸς ἄνθρωπος, μὰ καὶ τοῦτος δὲν παρουσιάζεται καθόλου στὴ σκηνή καὶ τοῦ κάκου τὸν ζήτησε στὸ σατιρικὸ τοῦ ἄρθρου «Ἐρνέστος» ποῦ δημοσίεψε στὴν «Ἐστία» ὁ κ. Παῦλος Νιρβάνας.

Ἄλλ' αὐτὰ γιὰ τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ ἔργου. Ἐξωτερικὰ, σκηνικὰ δηλ., τὸ ἔργο στέζεται πολὺ καλὰ κι ἀξίζει χειροκροτήματα καὶ συγχαρητήρια ὁ συγγραφέας του.

ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Μαρκ. Λευκωσία. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. L. Rous, Paris. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Ὅσο γιὰ τᾶλλα, δὲν ἔχετε δίκιο. Συζήτηση γίνεται στίς στήλες τοῦ «Νουμά» καὶ θαρροῦμε πῶς ἡ συζήτηση γέρνει περισσότερο πρὸς τὸ μέρος ποῦ συμπαθετε καὶ συμπαθοῦμε ὅλοι μας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχρήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίόσκια και στο βιβλιο-
πωλείο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 42)

ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΚΗΡΥΤΜΕΝΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ. ΚΑΤΑΖΗ-
ΤΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΟΥΝΑΡΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

✱ ✱ ✱ ✱ **ΝΥΧΤΑ** ✱ ✱ ✱ ✱

Ἄλλ' ἀπόψε τῶν δεικτῶν μέσ' στ' ἀστραφῆς τ' ἀχνάρια
τοῦ γυφίλλου κελαιδεῖ ἡ φωνὴ μελφοδικὰ κι' ἀνίτρια,
κι' ἂν κίτου Πικροχάροντας ἀπὸ τῆ γῆς διαβαίνει,
δὲν κίγει, δὲ μαραίνει·

κινίσκια ἀνθόπλεχτα κρατεῖ στὰ μαγικά του χέμια·
στολίδια πίνει στὶς Ὁμορφες, κρασί στὰ πάλιμαρία
κι' στὰ μικρὰ παιδιότουλα φιλιά και περιστέρια.

✱ ✱ ✱ ✱ **ΨΥΧΗ** ✱ ✱ ✱ ✱

Τ' ἄστρο, ποὺ ἀγάπησε ἡ ψυχὴ και κείνο τὴ γορεῦει,
εἴχοντας φῶς τρεμουλιαστὸ προτοῦ στὸ χάος δύση,
τὸ χῶμα κίτου τὴν κρατεῖ κι' αὐτὴ ζητᾷ ν' ἀνέβη,
καθὼς τὴ φλόγα, ποὺ ἔσωσε τὰ ἔψη ν' ἀντικρύσει.

Γιὰ ὅσες ζωῦλες ἡ ζωὴ ποὺ ζοῦμ' ἔχει χαλίσση,
ξανοίγει ὁ νοῦς πεῖο φωτερός ἐκεῖ, πεῖο θεία μιὰ πλίσση·
ἐκεῖ πεῖο ἄλλ' ἡ χαρὰ χορεῦει·

ἄκὲ θαῦρη γούρνα νὰ λουστῆ, θρονὶ γιὰ νὰ καίσιμη
και πλάι τῆς τὸν Ὑπέροχο Κάλπιος θάλλῃ νὰ στήσιμη...

Τοῦ κάκου, χῶμα, τὴν τραβᾷς, ψυχὴ ναι και θάνεβη !

Μυτιλήνη. Φλεβάρης: ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Θ ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ Θ

Ἀγαπητὲ Νουμά.

Γιὰ νὰ μὴ γελαστῆ κανεὶς ἀπ' τὸν Τρανό, ποὺ βί-
ζει ἀσπίδα του τὸν Γκρέη, γιὰ ἓνα ρώτημα μου, πῶς
συμμιθᾷζονται «οἱ μεγάλες παραχωρήσεις» μὲ τὸ «στὶς
ἀκτές», δίνω τὴν ἐξήγησιν, ὅτι ἐγὼ δὲ σχολιάζω τὸν
Γκρέη, ἀλλὰ τὸν Τρανό.

Ὁ Γκρέη πρότεινε «μεγάλες παραχωρήσεις στὶς
ἀκτές», κι αὐτὸ γιὰ κείνον ποὺ ξέρει τὸ σκῆμα και τὸ
μέγεθος τῆς Μικρῆς Ἀσίας και τὸ ἄπλωμα και τὴς
βλέψεις τοῦ ἐλληγισμοῦ δὲν μπορεῖ νὰ σημαίγη, παρὰ
τὰ δυὸ γνωστὰ μιλαέτια εὐάκερα ἢ κουτσουρεμένα. Ὁ
Τρανός ὅμως ὑπογραμμίζει τὸ «στὶς ἀκτές» κ' ἔτσι
παραμορφώνει τὴ σημασία κατὰ τὸ συμφέρο του, δη-
λαδὴ θέλει νὰ μᾶς πῆ: «Βρὲ κοιτοί, δὲ βλέπετε ποὺ
σᾶς κοροῖδεύουνε; Δὲ βλέπετε πῶς δὲ θὰ πάρετε παρὰ
ἓνα κουρελάκι τὸ πολὺ στὴ Χίο ἀντικρὺ, ἂν θὰ τὸ πάρ-
ετε κι αὐτό;»

Αὐτὴ τὴν παραμόρφωση σχολιάζω.

Γειά σου

26.1.1915

Ο ΑΛΕΡΦΟΣ ΣΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

Θ Θ ΣΕΓΚΟΝΦΑΛΟΝΙΕΡΙΣΜΟΙ Θ Θ

Ἀγαπητὲ Νουμά,

Χαίρουμαι, μὰ δὲν ξέρεις πόσο, ποὺ ὁ Δεύτερος Σου-
faloniere ὄχι μόνον δὲν αὐτοχτόνησε, ὅπως ὁ Πρῶτος,
ἀλλὰ και τρομερὰ διασκεδάσει. Καὶ τοῦ χρωστῶ με-
γάλη χάρη γιὰ τὸ νέο κελπιμέντο, πῶς τὸ κεφάλι μου
βγάζει καπνοὺς σὰ θυμιατό: Μὲ κολακεύει τρομερὰ ὁ

χαρακτηρισμός αὐτὸς ἀπ' τὸ ἐσνάφι ἐκείνων ποὺ σκέφτονται ἔπως τοὺς ἔκρινε ὅτι σκέφτονται ὁ Heine, καὶ μάλιστα ἀπ' τὸν Gonfaloniere II. Καὶ μὲ διασκεδάσει τόσο τὸ νὰ εἴσκη τὸ ἐσνάφι αὐτό, καὶ μάλιστα ὁ Gonfaloniere II, διασκεδαστικά κείνα ποὺ γράφω, ὥστε ὄχι μόνο δὲν κάνω δήλωση ὅτι θὰ πάψω τὴν ἀσκησι—αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια, ἀν σκοπὸς δὲν εἶν' ἡ διασκεδάσι—ἐπιστολογραφία, ὄχι μόνο παραβλέπω καὶ μερικὰ παραξηλωμένα ρωτήματα, γιὰτὶ ἀναγνωρίζω πὼς δὲν πρέπει νὰ ξεσυνερίζουμαι κείνους ποὺ σὰν τὴ donna ποῦναι mobile ἔχουν φτερά καὶ φούντες στὸ κεφάλι—νᾶχαν τοῦλάχιστο καπνοὺς;—ὄχι μόνο τὰ παραβλέπω καὶ αὐτὰ καὶ θ' ἀπαντῶ, ἐξὸν πειὰ ἀν τὸ πάρα παραξηλώση ὁ φίλος κι ἀπὸ διασκεδαστικὸ καταντήση ἀηδία τὸ βρισίδι του, παρὰ καὶ δέχουμαι, γιὰ νὰ μὴ στεργηθῶ τὴ διασκεδάσι, ἔδρους πειὸ βαριοὺς ἀκόμη κι ἀπὸ κεινοὺς ποὺ πρόβαλε στὶς Δυνάμεις ἡ Κυβέρνησι στὴν πρώτη της συζήτησι—ὄχι μόνο νὰ δώσω τόσο εὐκολες πληροφορίαις ποὺ μοῦ ζητᾶνε. Ἄκους ἐκεῖ νὰ μὴ θελήσω; Ὅρίστε τες. Ἀπαντῶ μὲ τὴν ἴδια σειρὰ καὶ μὲ τοὺς ἴδιους ἀριθμοὺς, γιὰ νὰ μὴ ἀντιγράψω καὶ τὰ ρωτήματα :

1) Ἡ Ἰταλία, Ρουμανία καὶ Βουργαρία θὰ κάνουσι ὅτι νομίσουσι πὼς εἶναι συμφέρο τους. (Κ' εἰμὲς πρέπει νὰ τολμήσουσι, ξέροντας ὅτι θὰ κινδυνέψουσι κιόλας, νὰ κάνουσι ἐκεῖνο ποῦναι συμφέρο μας). 2) Ἕλληνας (μὲ κεφαλαῖο) εἶναι περισσότεροι ἀπ' ὅσους εἶχε ἡ Ἑλλάδα τοῦ Καποδίστρια, περισσότεροι ἴσως ἀπ' ὅσους εἶναι τώρα στὴ Μακεδονία καὶ τὴν Ἡπείρου μαζί. Καὶ τοῦρκοι (μὲ μικρὸ) εἶναι πολὺ πειότεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, μὰ, ὅσοι κι ἂν εἶναι, χάσανε τὸ δικαίωμα νὰ διοικουσι καὶ πρέπει νὰ διοικουσι. Καὶ ὅλος ὁ Ἕλληνισμός, ποῦναι τοῦλάχιστο ὄχι (8) ἑκατομμύρια, ἔχει δικαίωμα νὰ κατέχη χώρες διπλάσιαις ἀπ' ὅσας εἶ Βούργαροι, ποὺ εἶναι οὔτε τέσσαρα, καὶ μπορεῖ νὰ διοικῆ καὶ 2—2 1/2 ἑκατομμύρια τοῦρκοι, ἀφοῦ καὶ στὸ Βουργαρικὸ Κράτος ὑπάρχουσι τούρκοι πάνου ἀπὸ ἑκατομμύριο. 3) Ἄν ὑποθέσουσι πὼς, ἅμα κάνουσι πὼς κουνιόμαστε, θὰ γίνῃ σφαγή, ποὺ εἶναι ὄχι σίγουρο, μὰ οὔτε καὶ πολὺ πιθανό, ἂν κρίνουσι ἀπὸ τὸν τελευταῖο πόλεμο μὲ τὴν Τουρκία, θὰπομείνουσι περισσότεροι ἀπ' ὅσους θὰπομείνουσι μὲ τὸ λιανοπελέχημα τὸ ἀκατάπαυτο. 4) Προσωρινὰ μπορεῖ νὰ μὴ τὴν πάρουσι εἰμὲς, μὰ μὲ καιροὺς καὶ χρόνια θὰ τὴν πάρουσι, ἂν πάψῃ, ἐννοεῖται, νὰ μᾶς διοικῆ τὸ Ἐπιτελεῖο καὶ μποῦμε στὸ δρόμο ποὺ πρέπει. 5) Καλύτερη ἀπὸ τὴ σημερινή. Καὶ κάποιος φαίνεται πὼς μᾶς εἶπε. 6) Ἡ Βουργαρία ἔχει περισσότερο στρατὸ κ' ἔχει ἐπιμονὴ σκυλίσιαι. Μὰ ὁ Ἕλληνισμός, ἔχει πειότερη ἀξία καὶ δύναμι καὶ σηκασία. Καὶ θὰ πολεμήσουσι πειότερο ὡς ἔθνος καὶ λιγώτερο ὡς στρατός. 7) Γιὰ τὰ βουργαρικά μόνο σύνορα λιγώτερον ἀπ' ὅσον ἔχει ἡ Βουργαρία. 8) Περισσότεροι ἀπ' ὅσον ἔχουσι οἱ Τούρκοι, δὲν ἀποκλείεται ὅμως τὸ νὰ εἶναι ἀρκετὸς καὶ ἴσως ἢ καὶ πολὺ λιγώτερος, ἀφοῦ θὰ εἶναι καὶ ὁ στόλος. 9) Ὅχι χειρό-

τερα ἀπὸ τοὺς τοῦρκοις. Πόσα, δὲν ξέρω. 10) Θὰ ξέρῃ ἴσως ἡ Μαντὰμ ντὲ Τέμπ. 11) Τοὺς διπλοὺς οἱ δυὸ ἀπ' ἔσους θὰ σκοτώσῃ ὁ Gonfaloniere II. 12) καὶ 13) Ἄς ρωτήσῃ τοὺς «εἰδικούς» κύκλους, γιὰ νὰ μᾶς ποῦνε γενικά, ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, γιὰτὶ μονάχα ἡ δική μας ἀντοχή, δὲ λύνει τὸ ζήτημα.

Ἀγαπητὲ Νουμά, γιὰ νὰ μὴ πάθῃ ἡ πολύτιμη—τὸ πολύτιμη τὸ λέω σοβαρὰ—ὕγεια τοῦ συνεργάτη σου, ποὺ μόλις γλύτωσε ἀπὸ τὶς σόδες καὶ τὶς λεμονάδες κι ἀγκάλιασε τὴν ἐγκράτεια, πὲς ἀκόμη, σὲ παρακαλῶ, πὼς ὁ γιατρός ἀπαγορεύει τὴ μεγάλη συγκίνηση γιὰ τοῦ Βέλγιου τὴ τύχη. Διαβεβαίωσέ τονε πὼς ὅτι καὶ ἂν πάθουσι, Βέλγιο δὲ θὰ γίνουσι στὶς συφορές. Καὶ παρακάλεσε τον, ἀφοῦ ἀπάντησα ἐγὼ σὲ ὅλα τὰ ρωτήματά του, νὰ μ' ἀπαντήσῃ καὶ αὐτὸς σ' αὐτὸ τὸ μοναχὸ τὸ ρῶτημα: Ποιὸς ἀριθμὸς τοῦ λαχείου θὰ κερδίσῃ πρῶτος στὴν κλήρωσι ποὺ ἔρχεται;

Ρωτῶ, γιὰ νὰγοράσω ὀλάκερο τὸ σχετικὸ γραμμάτιο. Σὲ ὅποιον μοῦ τὸ φανερώσῃ, θὰ χρισίω ἐν' ἀδαντοκόλλητο πιλήκιο.

Γειάτου καὶ χαιρετίσματα

Ὁ Γιάννης καὶ ἄ. α.

26.4.915

ὁ PERCE-GONFALION

HEINE.— Ὁ ποιητὴς ὅταν γεννάει τὸ ποιημά του παθαίνει κάτι παρόμοιο μὲ τὴ θεωρία τῆς μετεμψύχωσης τῶν Πυθαγορίων· ἀσιάνεται δηλ. τὸν ἑαυτὸ του σὰ νᾶχει περᾶσει ἀπὸ τὶς πιδὸ ποικιλόμορφες μορφῆς μιᾶς περασμένης ζωῆς. Ἡ διαίτησή του εἶναι θύμησι.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΠΛΑΓΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξάνδρειαις

Τὸ μὲ διπλοὺς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθάστου ταχύτητος πολυτελείαις καὶ ἀνέσεως θαλαμηγόν ἀτμόπλοιοις ΕΣΠΕΡΙΑ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τρούμπας).

Ἐκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῦρον Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκάστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίου κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σ. Σωτιάδου, (Πλατεία Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἠλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμοσίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ὕψισθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείαις Μ. Π. Σαλβάγον, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)